

بررسی رابطه هوش هیجانی با پر خاشگری در دانش آموزان متوسطه اول

زهرا داداشی ساروکلائی^۱، اعظم کوهستانی نژاد^۲، بهجت تدین^۳

کارشناسی مشاوره ، دانشگاه آزاد رودهن ، تهران ، ایران

کارشناسی زبان و ادبیات انگلیسی ، دانشگاه آزاد رودهن ، تهران ، ایران

دکتری برنامه ریزی شهری ، دانشگاه علوم تحقیقات ، تهران ، ایران

MDOI-02-2026.0217
MNR-231-2-5F0432

چکیده

پر خاشگری و مدیریت آن یکی از مسایل شایع در بین دانش آموزان متوسطه اول میباشد. پر خاشگری می تواند تحت تاثیر عوامل مختلفی باشد. با توجه به اهمیت این موضوع، این مطالعه با هدف بررسی رابطه هوش هیجانی با مدیریت پر خاشگری در دانش آموزان متوسطه اول انجام شد. این مطالعه توصیفی-مقطعی از نوع همبستگی بود. جامعه آماری شامل دانش آموزان متوسطه اول استان تهران در سال ۱۴۰۴ بودند. در این مطالعه ۱۹۰ نفر به روش نمونه گیری تصادفی خوشه ای مشارکت داشتند. مقیاس ارزیابی مقیاس هوش هیجانی، و مقیاس پر خاشگری اجرا شد. تحلیل داده ها در نرم افزار آماری SPSS-۲۷ با استفاده از روش های آماری ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون انجام شد. یافته ها نشان داد که بین هوش هیجانی و پر خاشگری (۰/۷۱۹ -) ارتباط منفی معنادار وجود دارد. یعنی هرچه میزان هوش هیجانی در افراد بالاتر برود پر خاشگری در آنها کاهش می یابد. نتایج تحلیل رگرسیون حاکی از آن بود که هوش هیجانی بر اساس ضریب R^2 در مجموع بیش از ۵۰ درصد از واریانس متغیر پر خاشگری را تبیین کردند. یافته ها نشان داد هرچه نقش هر قدر هوش هیجانی افراد بالاتر باشد میزان کنترل و مدیریت پر خاشگری بالاتر خواهد شد چرا که نتایج نشان داد با افزایش دو مولفه ی هوش هیجانی در افراد پر خاشگری کاهش میابد. بر این اساس اجرای مداخلات آموزشی و درمانی با هدف کاهش پر خاشگری و مدیریت آن برای دانش آموزان متوسطه اول پیشنهاد می گردد.

واژگان کلیدی: هوش هیجانی، مدیریت پر خاشگری، دانش آموزان

^۱ . کارشناسی مشاوره ، دانشگاه آزاد رودهن ، تهران ، ایران

^۲ . کارشناسی زبان و ادبیات انگلیسی ، دانشگاه آزاد رودهن ، تهران ، ایران

^۳ دکتری برنامه ریزی شهری ، دانشگاه علوم تحقیقات ، تهران ، ایران

تمامی اعمال بشر از جنبه جسمانی و روانی قابل بررسی میباشد و با توجه به نقشی که روان در اعمال و رفتار افراد دارند، اهمیت دادن به مباحث روانشناختی از ارزش و اعتبار ویژه‌ای برخوردار است (محمدپور، ۱۳۹۸). بدون شک، مسئله پرخاشگری که یک مسله جهانی است و در تعدادی از کشورهای، از جمله استرالیا، فیلیپین، هند، سنگاپور، نیجریه، نیوزیلند و چین رایج و شایع است (یو و همکاران، ۲۰۲۰). پرخاشگری یکی از مسائل بسیار رایج است که دانش آموزان متوسطه اول در مراحل مختلف تحصیل با آن روبرو میشوند. طبق مطالعات، برآورد شده است که ۲۴۶ میلیون دانشجو در سراسر جهان تجربه حداقل یکبار انواع پرخاشگری را از نوع جسمی، روانی یا جنسی داشته اند. اعمال پرخاشگرانه به شکلهای مختلفی بروز مییابند که دو نوع بارز آن پرخاشگری فیزیکی یا جسمانی و کلامی می باشد. پرخاشگری جسمانی به فعالیتهایی مثل کتک زدن، هل دادن، تنه زدن، پرتاب اشیا و تهدید اشاره دارد که به قصد صدمه زدن به افراد دیگر صورت میگیرد (هالمت و همکاران، ۲۰۱۸). به عقیده اندرسون و پیرسون (۱۹۹۹) پرخاشگری یک رفتار غیر حساس، بی ادبانه و انحرافی است که به خاطر ایجاد آسیب عمدی نسبت به شخص دیگری مورد هدف قرار میگیرد. پرخاشگری معمولاً رفتاری است که هدف آن صدمه رساندن به افراد و نابود کردن دارایی افراد است (سوری، ۱۳۹۳). اما عوامل بسیاری می تواند منجر به افزایش و کاهش مدیریت پرخاشگری گردد یکی دیگر از عوامل موثر بر پرخاشگری می توان به هوش هیجانی افراد و نقش آن در پرخاشگری دانش آموزان متوسطه اول اشاره کرد هوش هیجانی که از آن با نام های هوش عاطفی یا اجتماعی نیز یاد می کنند، عبارت است از کنترل و شناخت، احساسات، عواطف، هیجانات درونی خود و دیگران و بهره وری مناسب از این هیجان ها برای برقراری ارتباط بهتر با خود و دیگران (شریفیان، ۱۳۹۴). این توانایی با اراده، احساسات و تحمل ناامیدی افراد ارتباط دارد. افرادی که دارای هوش هیجانی بالا می باشند می توانند احساسات را شناسایی، درک و بیان نمایند و همچنین به تنظیم احساسات منفی بپردازند (آیانگ، سنگ، لی، پنگ، ۲۰۱۵). از طرفی در برخورد با موقعیتی استرس زا، افراد شیوه ها و راهبردهای گوناگونی را برای هدایت یا کنترل و تنظیم هیجان استفاده می کنند. تنظیم هیجان، توسط افراد به منظور مهار، حفظ و افزایش تجربه و ابراز هیجان اسات. همچنین عدم تنظیم هیجان موجب ایجاد رفتارهای مشکل آفرینی مانند خشونت می شود (دیلون و همکاران، ۲۰۰۷). لذا این مطالعه با هدف بررسی هوش هیجانی با مدیریت پرخاشگری در دانش آموزان متوسطه اول تهران انجام شد.

یکی از مسائل بسیار رایج در میان دانش آموزان متوسطه اول مسئله پرخاشگری می باشد که در مرحله های مختلف تحصیلات خود با آن برخورد می کنند بر اساس مطالعات به دست آمده ۲۴۶ میلیون دانشجو در جهان حداقل یک بار انواع مدل پرخاشگری را از نوع جسمی روانی یا جنسی تجربه کردند (هالمت و همکاران، ۲۰۱۸). پرخاشگری معمولاً رفتاری است که هدف آن صدمه زدن به دیگران و نابود کردن دارایی آنان می باشد (سوری، ۱۳۹۳) بر اساس تحقیقات انجام گرفته مشخص شد که معنویت نتیجه مثبتی در تغییر نگرش افراد برای از بین بردن اختلالات روانی و پرخاشگری دارد. (بوش و همکاران، ۲۰۱۲) اما مولفه هم و اثرگذار دیگر در پرخاشگری می توان به نقش هوش هیجانی اشاره کرد هوش هیجانی عبارت است از کنترل و شناخت احساسات عواطف هیجانات درونی خود و دیگران و بهره روری مناسب از این هیجان ها برای برقراری ارتباط بهتر با خود و دیگران (شریفیان، ۱۳۹۸). تحقیقات نشان داد که هوش هیجانی و نشخوار خشم قادر هستند به طور معناداری تغییرات پرخاشگری را پیش بینی کنند و به علاوه پرخاشگری از عوامل شناختی و مدیریت و کنترل هیجانات تاثیر می پذیرد و بر کنترل آن لازم است بر مهارت های شناختی و هیجانی تاکید شود (سعیدی و همکاران، ۱۳۹۹) بدین منظور به خاطر اهمیت این مسئله و و عدم جود پژوهش های متعدد و متنوع در این زمینه و عدم کار به صورت همزمان بر دو مؤلفه هوش هیجانی و معنویت درمانی و رابطه هر دوی آنها با پرخاشگری و مدیریت آن سبب شد تا این پژوهش با هدف کشف رابطه بین هوش هیجانی با مدیریت پرخاشگری در دانش آموزان متوسطه اول دنبال شود با توجه به اهمیت زیاد این مسئله و عدم پرداخت کافی به مسئله پرخاشگری و مدیریت آن در گروه دانش آموزان متوسطه اول و باتوجه به اینکه دانش آموزان متوسطه اول به عنوان بخش مهمی از جامعه و آینده سازان این جامعه شناخته می شوند لازم است به پدیده پرخاشگری و بروز آن که یکی از مسله های جدی و فراگیر جوامع امروزی مخصوصاً در بین دانش آموزان متوسطه اول است پرداخته شود که شناخت عواملی که موجب بروز و وسعت راه های کاهش این مسئله و معضل اجتماعی هستند بسیار پر اهمیت می لذا یافته های حاصل از این پژوهش می تواند در جهت مدیریت و کنترل پرخاشگری در قشر دانش آموزان متوسطه اول موثر واقع گردد.

روش کار

روش استفاده شده در پژوهش حاضر توصیفی از نوع همبستگی بود. جامعه آماری شامل دانش آموزان متوسطه اول تهران سال ۱۴۰۴ بودند. جامعه مورد مطالعه در این پژوهش با توجه به جدول تعیین حجم نمونه کرجسی و مورگان تعداد ۱۹۰ نفر به روش تصادفی خوشه‌ای به عنوان نمونه به شرح ذیل انتخاب شدند. به این صورت که از بین ۵ مدرسه ۳ مدرسه انتخاب و از بین ۳ مدرسه هر کدام ۲ کلاس به طور تصادفی انتخاب شدند. ملاک ورود به پژوهش داشتن سن بالای ۱۲ سال و دانش آموزان بودن، و تمایل آگاهانه به تکمیل کردن پرسشنامه بوده و نقص در تکمیل پرسشنامه، عدم تمایل به ادامه همکاری و سن بالای ۱۸ سال جز معیارهای خروج بود. همچنین پس از توزیع پرسشنامه لازم به ذکر است که کلیه ملاحظات اخلاقی پژوهش رعایت شد، از جمله این که به شرکت‌کنندگان در پژوهش این اطمینان داده شد که همه اطلاعات پژوهش به طور محرمانه نزد پژوهشگر باقی خواهد ماند و صرفاً جهت ارزیابی پژوهشی از این SPSS-۲۴ اطلاعات استفاده می‌شود تحلیل داده‌ها در نرم افزار آماری SPSS-۲۷ با استفاده از روش‌های آماری ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون انجام شد.

ابزارها

ابزار کار

پرسشنامه بار-آن^۴:

این پرسشنامه برای نخستین بار در سال ۱۹۸۰ ساخته شده که شامل ۱۳۳ سوال برای ارزشیابی هوش هیجانی طراحی شد. اما در سال ۱۹۹۷ مورد تجدید نظر قرار گرفت که پرسشنامه استفاده شده در این مقاله شامل پرسشنامه تجدید نظر شده و هنجاریابی شده در ایران شامل ۹۰ سوال و ۱۵ خرده مقیاس که شامل: خودآگاهی، قاطعیت، احترام به خود، خودشکوفایی، استقلال، همدلی، روابط یسن فردی، مسولیت پذیری اجتماعی، حل مساله، واقعیت آزمایی، انعطاف پذیری، تحمل استرس، کنترل تکانه، شادکامی، خوش بینی می باشد. در بررسی انجام شده توسط بار-آن پایایی و روایی از مون مورد بررسی قرار گرفت و نتایج حاکی قابل قبول و مطلوب گزارش شد. روایی و پایایی این پرسشنامه را تایید کرد (بار-آن، ۱۹۹۷). این پرسشنامه از طیف ۵ درجه ای لیکرت از کاملاً موافق ۵ و موافق ۴، تا حدودی ۳، مخالف ۲، کاملاً مخالف ۱ می‌باشد که تعدادی از سوالاتی دارای پاسخ معکوس هستند که نمره آنها نیز معکوس خواهد شد. در پژوهشی نجاتی و مشکو (۱۳۹۵) که بر

^۴. Bar-On, R

۴۵۵ دانشجوی ایرانی برای برآورد هوش هیجانی انجام گرفت روایی آزمون تایید و پایایی آزمون از طریق محاسبه آلفای کرونباخ ۰/۹۴۲، ذکر شد. که پایایی آزمون را تایید نمود.

پرسشنامه پرخاشگری:

توسط باس و پری (۱۹۹۲) ساخته شد که این پرسشنامه ۲۹ گویه دارد. پرسشنامه پرخاشگری از جمله پرسشنامه های رفتاری ویژه ارزیابی رفتارهای پرخاشگرانه است. این پرسشنامه، چهار گونه رفتارهای پرخاشگرانه را می سنجد که عبارتند از: پرخاشگری بدنی، پرخاشگری کلامی، خشم و خصومت (ستیواتی^۵ و همکاران، ۲۰۲۰). این پرسشنامه خشم را در طیف لیکرت ۵ درجه ای از نمره ۱ به شدت شبیه من نیست و تاحدودی شبیه من نیست با نمره ۲، نه شبیه من است نه شبیه من نیست با نمره ۳، تاحدودی شبیه من است با نمره ۴ و کاملاً شبیه من هست با نمره ۵ ارزیابی می کند و سوالات ۹ و ۱۶ پاسخ معکوس دارد (همتی ثابت و همکاران، ۱۳۹۵).

یافته ها

در این پژوهش ۱۹۰ نفر مشارکت داشتند که در میانگین سنی ۱۵/۱ سال قرار داشتند. که ۱۲۰ نفر دختر و ۷۰ نفر پسر در این پرسشنامه مشارکت داشتند. که در جدول ۱ اطلاعات توصیفی (میانگین و انحراف معیار) متغیرها ارائه شده است. جدول ۱: یافته های توصیفی متغیرهای پژوهش

متغیرها	میانگین	انحراف معیار
پرخاشگری	۶۷/۴۰	۲۱/۸۷
هوش هیجانی	۳۳۲/۳۴	۴۶/۷۴

^۵. Setiawati & etc

در ادامه به بررسی روابط بین متغیرها پرداخته شده است؛ جهت بررسی روابط بین متغیرها از آزمون ضریب همبستگی پیرسون استفاده شده است. اما قبل از اجرا، نرمال بودن توزیع داده ها با استفاده از شاخص های چولگی و کشیدگی بررسی شد و نتایج نشان داد که در محدوده ۲ و ۲- وجود دارد؛ بر این اساس داده ها دارای توزیع نرمال است. در جدول ۲ ضرایب همبستگی بین متغیرها ارائه شده است.

جدول ۲: ضرایب همبستگی پیرسون بین متغیرهای پژوهش

متغیرها	پرخاشگری
هوش هیجانی	-۰/۷۱۹

و بین هوش هیجانی و پرخاشگری (-۰/۷۱۹) ارتباط منفی معنادار وجود دارد. یعنی هرچه میزان هوش هیجانی در افراد بالاتر برود پرخاشگری در آنها کاهش می یابد.

در ادامه جهت بررسی نقش بررسی هوش هیجانی در پیش بینی با پرخاشگری از آزمون رگرسیون خطی چندگانه به روش گام به گام استفاده شده است؛ نتایج در جدول ۳ ارائه شده است. همچنین پیش فرض های رگرسیون همچون عدم هم خطی و استقلال خطاها برقرار بود.

جدول ۳: مدل رگرسیون پیش بینی پرخاشگری

پیش بین ها	R	R ^۲	F	B	SE _E	β	t-value	p-value
مقدار ثابت	-	-	-	۱۸۲/۴۲۶	۷/۶۵۰	-	۲۳/۸۴۷	۰/۰۰۱
هوش هیجانی	۰/۷۱۹	۰/۵۱۷	۲۰۱/۲۹۰	-۰/۵۱۶	۰/۰۴۰	-۰/۴۱۷	-۴/۸۷۲	۰/۰۰۱

نتایج جدول ۳ نشان می دهد که فقط متغیر هوش هیجانی بر اساس ضریب R^2 در مجموع بیش از ۵۰ درصد از واریانس متغیر پرخاشگری در دانشجویان را تبیین می کنند.

بحث و نتیجه گیری

این مطالعه با هدف بررسی رابطه بین هوش هیجانی با مدیریت پرخاشگری در بین تهران انجام شد. نتایج به دست آمده نشان داد که بین هوش هیجانی و پرخاشگری رابطه منفی و معناداری وجود دارد بر این اساس هر

چقدر میزان هوش هیجانی افراد افزایش یابد میزان پرخاشگری افراد کاهش پیدا می کند نتایج حاضر با نتایج (سعیدی و همکاران، ۱۳۹۹)، (پاشا و گل شکوه، ۱۳۹۶)، (کیمیایی و همکاران، ۱۳۹۰)، (جانسون و همکاران، ۲۰۰۳)، (طاهر نژاد و عبدالله، ۱۳۹۷) و (آذرگون و سبزی علی پور، ۱۴۰۲) همسویی دارد. نتایج نشان داد بین هوش هیجانی و پرخاشگری رابطه ی منفی و معناداری وجود دارد هرچقدر هوش هیجانی در دانش آموزان متوسطه اول بالاتر باشد میزان پرخاشگری در آنها کاهش می یابد. بنابراین بین هوش هیجانی و پرخاشگری رابطه ی منفی و معناداری وجود دارد لذا با توجه به اینکه دانش آموزان متوسطه اول در شرایط سنی و جایگاه اجتماعی خاصی قرار دارند بایست با برنامه ریزی درست آموزش متناسب شرایط را برای کاهش پرخاشگری در دانش آموزان متوسطه اول فراهم کرد.

منابع

فارسی

۱. نجاتی، ر. و مشکو، م. (۱۳۹۵). روایی و پایایی پرسشنامه هوش هیجانی بار-آن برای برآورد هوش هیجانی در انگلیسی آموزان ایرانی، نشریه پژوهش های زبانشناختی در زبان های خارجی، ۶(۱)، ۱۳۱-۱۵۴.
۲. همتی ثابت، و.، روحانی شهرستانی، ن.، همتی ثابت، ا. و احمدپناه، م. (۱۳۹۵). اثربخشی طرحواره درمانی در کاهش پرخاشگری و اضطراب اجتماعی نوجوانان پسر ۱۷ تا ۱۸ سال شهرستان همدان. نشریه روانشناسی و روانپزشکی شناخت، ۳(۲)، ۸۲-۹۳.
۳. محمدپور، ا.، ابراهیمی بلبل، ف.، اصغری، س. و جباری، م. (۱۳۹۸). بررسی میزان پرخاشگری و عوامل مرتبط با آن در دانش آموزان متوسطه اول دانشکده پرستاری و مامایی اردبیل. مجله سلامت و مراقبت، ۲۲(۴): ۳۲۶-۳۱۸.
۴. سوری، ح. (۲۰۱۵). تأثیر آموزش معنادرمانی گروهی بر ناامیدی و پرخاشگری دانش آموزان پسر دبیرستان. دانش و پژوهش در روان شناسی کاربردی، ۱۱(۱)، ۱۱۸.
۵. شریفیان، ص. (۱۳۹۴). بررسی رابطه بین پرتاشاگری و هوش هیجانی در دانش آموزان متوسطه اول دانشگاه پیام نور شهرستان بوکان. اولین کنگره علمی پژوهشی سراسری توسعه و ترویج علوم تربیتی و روانشناسی، جامعه‌شناسی و علوم فرهنگی اجتماعی ایران.

۶. سعیدی، ا.، صبور، مقدم، ح.، و هاشمی، ت. (۱۳۹۹). پیش بینی رابطه هوش هیجانی و نشخوار خشم با پرخاشگری در دانش آموزان متوسطه اول دانشگاه تبریز. *پژوهش های روانشناسی اجتماعی* (۳۸)، ۸۲-۶۵.

انگلیسی

۱. Parsian N. Dunning T. (۲۰۰۹). Developing and validating a questionnaire to measure spirituality: A psychometric process. *Global journal of health science*, ۱(۱): ۲.
۲. Bar-On, R. (۱۹۹۷). BarOn emotional quotient inventory (Vol. ۴۰). Multi-health systems.
۳. Buss, A. H., & Perry, M. (۱۹۹۲). The aggression questionnaire. *Journal of personality and social psychology*, ۶۲(۳), ۴۵۲-۴۶۳.
۴. Setiawati, Y., Mirantri, K., & Syulthoni, Z. B. (۲۰۲۰). The relationship between mother's parenting patterns and aggressive behavior of adolescent son in risk environments. *EurAsian Journal of BioSciences*, ۱۲(۱), ۱-۱۰.
۵. - Wang X, Lei L, Yang J, Gao L, Zhao F. Moral disengagement as mediator and moderator of the relation between empathy and aggression among Chinese male juvenile delinquents.(۲۰۱۷). *Child Psychiatry & Human Development*, ۴۸(۲):۳۱۶-۲۶.
۶. Davis, BS, Menard, S. Longterm. impact of youth sports participation on illegal behavior.(۲۰۱۷). *The Social Science Journal*, ۵۰:۳۴-۴۴.
۷. Yu, J., Ariza-Montes, A., Giorgi, G., Lee, A., & Han, H. (۲۰۲۰). Sustainable relationship development between hotel company and its employees: Linking job embeddedness, job satisfaction, selfefficacy, job performance, work engagement, and turnover. *Sustainability*, ۱۲(۱۷), ۷۱۶۸.

۸. Rezaei S, Mousavi SV. The effect of monotheistic integrated psychotherapy on the levels of resilience, anxiety, and depression among prisoners. (۲۰۱۹). *Health, Spiritual Med Ethics* ۹(۱):۲-۱۰.
۹. Halmat F, Darweesh M, Karwan K. Measuring aggression among university students: a comparative study between Garmian University and Soran University students(۲۰۱۸). *Journal of Garmian University*. ۵(۳):۴۷۵-۸۱.
- ۱۰.-Richards, PC. & Bergin, AE. (۲۰۰۵). A Spiritual strategy for counseling and psychotherapy. Washington DC: American psychological Association.
- ۱۱.-Bush, A. L., Jameson, J. P., Barrera, T., Phillips, L. L., Lachner, N., Stanley, M. A. (۲۰۱۲). An evaluation of the brief multidimensional measure of religiousness/spirituality in older patients with prior depression or anxiety. *Mental Health, Religion & Culture*, ۱۵(۲), pp. ۱۹۱-۲۰۳.
- ۱۲.- Ouyang, Z. , Sang, J. , Li, P. , & Peng, J. (۲۰۱۵). Organizational justice and job insecurity as mediators of the effect of emotional intelligence on job satisfaction: A study from China. *Personality and Individual Differences*, ۷۶, ۱۴۷-۱۵۲.
- ۱۳.Dillon, D. G. , Ritchey, M. , Johnson, B. D. , & LaBar, K. S. (۲۰۰۷). Dissociable effects of conscious emotion regulation strategies on explicit and implicit memory. *Emotion*, ۷(۲), ۳۵۴.
- ۱۴.Sadeghifard, Y. Z., Veisani, Y., Mohamadian, F., Azizifar, A., Naghipour, S., & Aibod, S. (۲۰۲۰). Relationship between aggression and individual resilience with the mediating role of spirituality in academic students—A path analysis. *Journal of education and health promotion*, ۹(۱), ۲.

Investigating the Relationship Between Emotional Intelligence and Aggression Among Lower Secondary School Students

Abstract

Aggression and its management are among the most common issues affecting lower secondary school students. Aggressive behavior may be influenced by various factors. Given the importance of this issue, the present study aimed to investigate the relationship between emotional intelligence and aggression management among lower secondary school students. This research was a descriptive, cross-sectional, correlational study. The statistical population consisted of lower secondary school students in Tehran Province during the Iranian year ۱۴۰۴. A total of ۱۹۰ students participated in the study and were selected through cluster random sampling. The Emotional Intelligence Scale and the Aggression Scale were administered as the research instruments. Data were analyzed using Pearson's correlation coefficient and regression analysis in SPSS version ۲۷. The findings indicated a significant negative relationship between emotional intelligence and aggression ($r = -0.719$, $p < 0.01$). In other words, as individuals' emotional intelligence increased, their level of aggression decreased. The results of the regression analysis also showed that emotional intelligence explained more than ۵۰ percent of the variance in aggression, based on the coefficient of determination. The findings further demonstrated that higher levels of emotional intelligence were associated with greater control and more effective management of aggressive behavior. Moreover, an increase in two components of emotional intelligence was accompanied by a reduction in aggression. Accordingly, the implementation of educational and therapeutic interventions aimed at reducing and managing aggression among lower secondary school students is recommended.

Keywords: Emotional Intelligence, Aggression Management, Students